

Ellevte Møde.

Freisdagen den 16de Oktober 1883 Kl. 1.

Sekretæren (Carstensen) oplæste Protokollen for forrige Møde; denne blev derefter underskrevet.

Formanden (Berg): Jeg har modtaget en Skrivelse af 13de dennes fra Finantsministeren angaaende de til Ministeriet i forrige Samling af Folkethinget henviste Andragender.

Bed Folkethingetsmanden for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holslein) har jeg modtaget Andragende fra hidtilværende Fernbancassistent, polyteknisk Kandidat P. Holst om Rigsdagens Medvirkning til at skaffe ham Opreisning for den Behandling, han ifølge Andragendet fra Ministerens Side har været underkastet. Det vil blive overgivet til Udvalget for Andragender.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortfættelse af første Behandling af Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1884 til 31te Marts 1885.

Barentzen: Jeg vil begynde med at gjøre en Undskyldning til det høie Thing, fordi jeg har bedt om Ordet ved denne Finantslovsbehandling, da jeg hverken har i Sinde at fremføre storpolitiske eller finantfuelle Betragtninger og heller ikke tænker paa at komme ind paa de Folkemøder, som i Sommerens Løb have fundet Sted her, og som jeg ikke har været Vidue til, men som have optaget en meget stor Plads i Forhandlingen de foregaaende Dage. Jeg har kun bedet om Ordet, væsentligt bedet om Ordet, for at anbefale en Bevilling, som ligger mine Landsmænd særdeles meget paa Hjerte, og som findes paa § 23; det er nemlig en Bevilling til Anlægget af et Fyr paa Færøerne, paa Naalsø. Det har i de senere Aar været følt som et meget stort Savn af alle dem, der besøge disse Øer, at der intet Fyr findes. Dette Savn blev ikke følt i saadan Grad, den Gang den lgl. Enehandel var; thi den

Gang blev Færøerne saa godt som ubesøgte kun besøgte af denne Handels Skibe og for Størstedelen kun paa den Del af Aaret, da Matterne ere korte og lyse. Men siden 1856, efter Frihandelens Indførelse, har Forholdet ganske forandret sig, og nu besøges Færøerne saa godt som hele Aaret af en Mængde Seilskibe og tillige af Dampskibe, og da som bekendt Østeraars- og Vinternættene ere meget lange og mørke, og tillige en meget stormfuld Aarstid herfter deroppe paa den Tid, føles Savnet meget stærkt. Færøerne ere som bekendt en Gruppe af større og mindre Klippeøer, som blive adskilte fra hverandre ved smalle eller bredere Sunde, der alle ere meget strømhærde. Øerne ligger midt i Atlanterhavet og vende overalt eller saa godt som overalt ind mod dette meget steile Klippefjæster, og Brændingen mod disse Kyster kan være meget stærk, ja saa stærk, at det største og stærkeste Skib, som skulde komme ind i en saadan Brænding, vilde blive knust og vilde i et Dieblit sporløst forsvinde. Man kan jo nok tænke sig, at under saadanne Forhold vil enhver Somand være meget angstelig for ved Mattetid at sætte ind, selv om han ved Dagen allerede har faaet Kjending af Landet, naar han ikke er ganske sikker paa eller nærer en stor Sandsynlighed for at kunne naae ind i Havnen, for Mørket falder paa, af Frygt for af Wind og Strøm at blive kastet ind paa Klipperne. Det gjælder tilfældig, om nogetsteds, at benytte det gunstige Dieblit, thi det er ikke sagt, at det altid kommer igjen, og hvor mange Mennesker og Skibe der ere sporløst forsvundne, fordi de ikke turde sætte ind, lader sig ikke afgjøre; derom lader sig jo ikke sige Noget; men jeg er saa heldig at kunne anføre et Exempel paa, hvor mange Færøer og Møvsommeligheder et Skib vilde kunne blive sparet for, hvis det havde kunnet benytte den første Leilighed, der tilbød sig, til at søge Havn. For nogle Aar siden afgik et Skib herfra i December Maaned og blev nødt til at søge Nodhavn i Norge paa Grund af stormfuldt Veir. Omtrent midt i samme Maaned gif det ud fra Norge og sit efter saa Dages Forløb Færøerne i Sigte, men da Veiret saa uroligt ud, og det var henimod Aften, turde Kapteinen ikke sætte ind, men besluttede at oppebie Morgenen. Men om Matten sprang Winden om med en Storm og drev dem atter tilfældig, og Følgen heraf var, at Skibet blev tumlet om mellem Færøerne og den norske Kyst i omtrent 3 Maaned, og da det endelig lykkedes Skibet at komme i Havn paa Færøerne, var Mandstabet i en i allerhøieste Grad forkommen Tilstand.